

TZ k premiéře inscenace Don Juan a já

Poslední novinkou letošní, 28. sezony Divadla v Dlouhé bude komedie René Levínského [Don Juan a já](#) v režii [Hany Burešové](#) s [Michalem Isteníkem](#) v titulní roli, kterou divadlo uvede v české premiéře v pátek 24. 5. 2024.

K volbě titulu uvádí **Hana Burešová**: Máme s dramaturgem Štěpánem Otčenáškem rádi střídání lehké a těžké doby, jak to jednou pojmenoval Vladimír Just. Komedie děláme programově jak kvůli sobě, tak kvůli souboru a samozřejmě i kvůli divákům a vždy jsme při tom hledali nový styl, který bychom mohli prozkoumat. Je ale strašně těžké najít komedii, která by sedla naturelu našemu i souboru. Oslovili jsme tedy René Levínského, protože jsem se chtěla ještě jednou setkat s jeho intelektuálně absurdním, trochu nostalgickým humorem. Nabídli jsme mu téma umělé inteligence, o které se pořád víc a víc mluví a zdá se, že úplně ovládne veřejný prostor a časem třeba i nás.

René Levínský upřesňuje: Když mi Hana Burešová volala, tak chtěla hru o umělé inteligenci třeba v souvislosti s paralelní historií, ale pro mě nejvíce inspirující byla věta „musíme spolu něco udělat, už zas tolik času nemáme.“ Mně se to ihned spojilo s její nesmírně slavnou inscenací, která získala první Cenu Alfréda Radoka, tj. Grabbeho *Don Juan a Faust*. Tam jsme se potkali poprvé, a když teď vyhrožuje, že by to mohlo být naposledy, tak to uzavřeme Donem Juanem. Z možností souboru pak vyplynulo, že postavy budou ajťáci, což mě trochu mrzí, protože mužských postav je všude plno a já bych mnohem radši psal ženské postavy. Na druhou stranu mít nějaké opravdu aktivní ženské postavy v Juanovi by bylo asi trochu přes ruku. Tak mi nezbývá než se omluvit všem ženám světa. Spojení Dona Juana a umělé inteligence je vynikající v tom, že můžu používat něco, s čím si teď docela hraju. Když velkému jazykovému modelu dáte dostatek textu nějakého člověka, tak on je schopen si pro sebe udělat analýzu, co je pro daného člověka typické, a potom psát, jako by byl tím člověkem. V tom je podle mě vlastně podstata komunikace. My se také snažíme mluvit jazykem toho druhého, aby nám bylo rozuměno, i když nám to často úplně nejde. Téma tedy je: pojďme si, prosím, rozumět aspoň tak dobře mezi sebou, jako jazykové modely rozumějí nám.

Hana Burešová dodává: V každém případě, i u zdánlivě jednoduché komedie je vždycky těžké, aby se herci sladili a vygenerovali styl, který to má mít. V tomto směru jsou komedie pro tvůrce hrozně nevděčné, protože se složitě musí hledat styl a přesný timing. Představení je pak stejně pokaždé trochu jiné, protože závisí i na tom, jak se sejdou diváci. Dřina je to také v tom, že po dvou měsících zkoušení se bez diváků už ničemu nezasmějeme.

René Levínský
Don Juan a já

Nekompromisně dokumentární příběh dnešního Dona Juana z Vysočan. Naléhavá sonda do reality, o níž nelze s jistotou tvrdit, že realitou je, neboť svět, který nás obklopuje, nás ve skutečnosti neobklopuje. To, co nás obklopuje, jsou jen platónské stíny na stěně jeskyně, z nichž umělá inteligence není než stínem, který vidíme právě teď.

Režie [Hana Burešová](#)
Dramaturgie [Štěpán Otčenášek](#)
Scéna [Nikola Tempír](#)
Kostýmy [Andrea Králová](#)
Hudba [Jan Staněk](#)

Hrají

Michal Isteník	Daniel John
Miroslav Zavičár	Jan Potrhal
Martin Matejka	Alfonz Oravec
Tomáš Turek	Josef Sulka
Jan Staněk	Karel Napolitano
Magdalena Zimová	Anna Ulmanová
Táňa Malíková	Eliška Dupačová
Kristýna Jedličková	Isabella Lilich

Česká premiéra 24. května 2024

Fotografie Martina Špeldy najdete po premiéře pod těmito odkazy:

[Fotografie v tiskové kvalitě](#)

[Fotografie ve webové kvalitě](#)